

Baharda Almanya

Seyahatler her zaman gezi veya iş amacıyla olmuyor, biliyorsunuz. Kırk yılı aşkın süredir Almanya'da yaşamakta olan biricik teyzemin ısrarlı davetlerine uzun süredir icabet edemezken, bu yıl geçireceği önemli bir ameliyatı vesile ederek gitmeye karar vermemiz, Şubat Ayının hemen başlarındaydı. Ancak, vizemizi aldığımız günün ertesinde düşerek sağ bacağından önemli bir başka ameliyat geçirmesi bu yolculuğu daha da anlamlı ve kaçınılmaz hale getirdi. Bu seyahat boyunca, çektiğim 1.500'ü aşkın fotoğrafı tasnif ederken, *"seyahatimiz gezi amaçlı olsaydı ne kadar fotoğraf kalırdı elimde?"* diye düşünmekten kendimi alamıyorum.

Bu yazımda, Atatürk Havalimanı'nın neredeyse üç katı büyüklüğündeki Frankfurt Havaalanı'nın uzun ve geniş koridorlarından geçmek suretiyle giriş yaptığımız Almanya'daki bir haftalık seyahatimizin aklımda en çok yer eden kısımlarını bolca görsel malzemeye birlikte paylaşmaya çalışacağım.

Main Nehri'nin huzur veren atmosferi gün batımında yakaladı, bizi.

Atatürk Havalimanı'nı örnek aldığımda çok daha büyük bir hava alanıyla karşılaştığımız ortadaydı, ancak sonrasında yaptığım araştırmada Frankfurt Havaalanı'nın Avrupa'nın üçüncü, kıta Avrupa'sının ise ikinci en büyük alanı olduğunu öğrendim. Bu kadar geniş, içinde kendine dair bir raylı ulaşım sistemi olan, apronlarda ilk defa gördüğüm iki katlı uçakların durduğu havaalanı çıkışında ise bizi küçük sürpriz beklemekteydi.

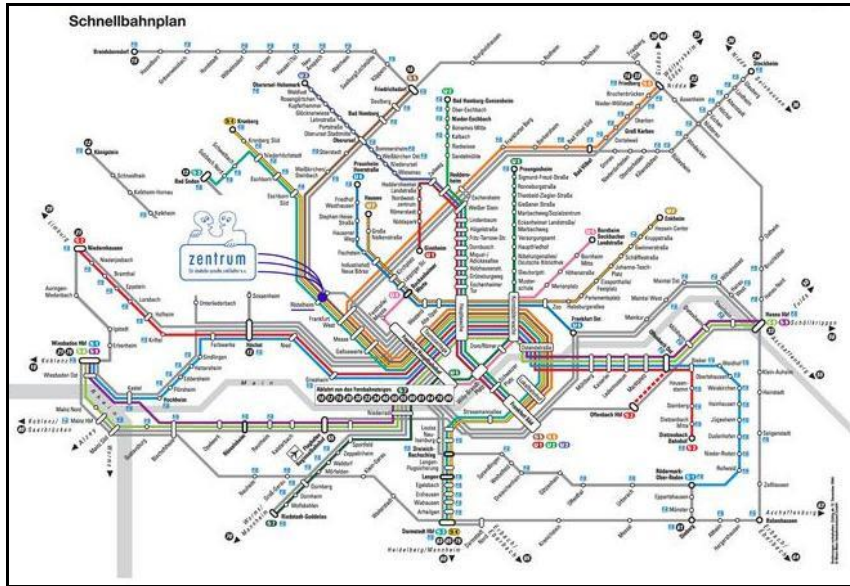
Ortada, bu geniş havaalanını barındıran devasa yoğunlukta bir şehir yoktu. Havaalanının genel formatına uygun geniş bir çevre yolundan şehir merkezine geldiğimizde Avrupa'nın sayılı finansal merkezlerinden olan şehri görmekte zorlanıyorduk. Şehir merkezine yaklaşırken gözümüze çarpan iş merkezleri ile gökdelenler olmasa başka bir şehre geldiğimizi düşünebilirdik.

Çok geniş bir düzlüğe orantılı bir şekilde, doğayla uyum içinde yerleştirilmiş bir şehirdi, Frankfurt. Ve hakim renk, kesinlikle yeşildi. Bunu daha uçak inmeden önce çok net bir şekilde görebiliştik. Sonraki günlerde de görecektik ki, insanların tatil günlerini geçirdiği yeşil alan ve ormanlık bölgeler şehrin çok yakınında, hatta geniş raylı sistemle ulaşılabilir banliyölerin hemen yanı başındaydı. Ama şehrin kendisi zaten bir park ve bahçeler bütünü ortasında düzen içinde durmaktaydı.

Şehir merkezine henüz ulaşmıştık ki, şaşkınlığı üzerimizden atarak, objektiflerimden birinin tozunu alıp, yukarıdaki ilk fotoğrafı çekmeye fırsat bulabildim. Günlerden cumartesi olduğunu söyleyip, bu sakinliğe aldanmamamız tavsiye edilse de aklıma İstanbul'un cumartesi günleri geldiğinde düştüğüm hayret bir kat daha artıyordu.

Aynı akşam yemekten hemen sonra Frankfurt'un 60'ların sonunda inşasına başlanan metro sistemiyle tanıştık: U-bahnen, bildiğimiz metro, S-bahnen ise zaman zaman yüzeyde bir tren edasıyla salınan hafif raylı bir sistem. Bu geniş ağı anlatmak için aşağıdaki haritayı eklemek kesinlikle gerekiyor, bu ağ haritasının vagonların kapı üstlerinden tavanının ortasına kadar bir alanı kapladığını belirtmekte fayda var.

Herhangi bir noktada bilet göstermeden veya turnike sisteminden geçmeden faydalandığınız bu geniş ağı, dönemlik veya anlık ödemeler yapmadan kullanmayacağınız esas alınmakla birlikte, ciddi bir kontrol sisteminin bulunduğunu; biletsiz yolcuların ise seri bir şekilde cezalandırıldığını bizzat gözlemleme fırsatı bulduk.

Frankfurt Raylı Taşıma Sisteminin Tamamına Ait Harita

Ertesi gün öğlen saatlerine kadar süren ilk kahvaltının ardından sevgili kuzenim bizi şehir içinde küçük bir tura çıkaracağını ve bu gezide Polonyalı bir arkadaşının da bize eşlik edeceğini söyledi. İçinden geçtiğimiz Çin Bahçesi'ni saymaz isem ilk durağımız Goethe Üniversitesi idi.

Johann Wolfgang Goethe Üniversitesi

Günlerden pazar olmasına rağmen, ardına kadar açık kapıları ve koridorlarıyla Goethe Üniversitesi'nin bizi gayet mükemmel şekilde ağırladığını ifade etmek isterim. Alman edebiyat ve bilim hayatı ile siyasetine damgasını vurmuş büyük düşünür ve eylem adamı Goethe, Frankfurt doğumluymuş.

Polonyalı Danuta'nın, kısa bir süre önce öğrencisi olduğu Üniversite'nin II. Dünya Savaşı sırasında "sarin gazı"nın bulunmasına ev sahipliği yaptığını bu yüzden de savaş sonrasında bile uzun süre ABD kontrolünde kaldığını anlatırken, ardına kadar açık kapılarıyla geleneksel ve modern unsurları içinde barındıran bu büyük üniversiteye sorgusuz ve sualsizce giriyorduk.

Ana girişin hemen önündeki geniş bahçe, değişik boy ve ebatlarda pek çok heykel ile bezenmişti.

Westhand semtindeki üniversite gezimizi, kampüsün hemen yanı başındaki parkta yaptığımız kısa yürüyüş izlerken, kısa ve keyifli bir otobüs yolculuğu ile şehir merkezine döndük. Sırada, görmek için sabırsızlandığım Alman Borsası vardı.

Frankfurt Menkul Kıymetler Borsası (Frankfurter Wertpapierbörse) ya da kısaca FWB, Almanya'nın Frankfurt am Main kentinde bulunan bir borsa olmakla birlikte, dünyanın en büyük borsalarından; Avrupa'nın Londra Borsası'ndan sonra ikinci büyük borsası. Uluslararası piyasalarda "Alman Borsası" olarak tanınan FWB, Alman Birleşik Borsa Endeksi DAX'ın takip edildiği borsa olma özelliğini taşıyor. Alman ekonomisinin de barometresi olan DAX, başlıca 30 Alman şirketinin hisse fiyatlarını yansıtan ana endeks olma özelliğini taşımakta.

Başından itibaren bizi hayrete düşüren bu şehir, gösteriştten çok mütevaziliği içeriyordu, her köşe başında. Alman Borsası'nın da şehir merkezinde sokakların arasında ansızın karşımıza çıkıvermesine şaşırmadık, bu yüzden.

Römerberg'de bulunan Römer, Frankfurt'un 600 yıllık belediye binasıymış.

Ortaçağ'a ait bu yapı kentin en önemli yerlerinden birisine de ev sahipliği yapıyor. Her saat turist ve insanların önemli bir uğrak yeri olan Römer'de pek çok insan bizim gibi fotoğraf çekiyordu.

Römer'den birkaç adım Main Nehri'ne doğru yürüdüğümüzde karşımıza görsel olarak heybetli bir mabet çıktı. Mihmandarlarımız tarafından saat 18:00'de yapılacak ayini de görmemiz planlanarak geldiğimiz Dom Kilisesi'nde kısa bir süre sessizce misafir olduk ve fotoğraf makinelerimizi kaptık.

850 yılında Domplatz'da yer alan Katedral'in kulesi, 95 metre yüksekliğindeymiş.

Frankfurt'taki ilk günümüz yarım güne sıkışmış bir yoğunlukla geçerken ertesi gün Main Nehri üzerindeki bir tekne gezisine katılmak üzere aldığımız biletler teyzemin Ostend Str'deki evine biraz daha merakla donanmış olarak dönüyorduk.

Main Nehri üzerinde gezi teknesiyle yaptığımız bir buçuk saatlik yolculukta, kenti biraz daha iyi gözlemleme; yapıları ve sanatsal değeri olan bazı merkezlerin yerlerini tespit etme fırsatı bulurken, geleneksel ve moder mimarinin izlerinde rastladık.

Avrupa Birlięi Merkez Bankası ve Avrupa Para Enstitüsü'ne de ev sahipliği yapan Frankfurt'ta AB Merkez Bankası için inşa edilmekte olan bu kuleyle karşılaştık. Eskiden hal olarak kullanılan bu alandaki inşaat sona erdiğinde kentin uluslararası finans merkezi imajında gorsel olarak da ilerleme kaydedileceği muhakkak.

şehir Merkezi'ne Main Nehri uzerinden bakıř

Frankfurt, aynı zamanda uluslar arası bir fuar şehri, kentte her yıl düzenlenen pek çok uluslar arası fuar bulunmakta. Görme fırsatı bulamadığımız fuarlar ve kentte yaşamakta olan çok sayıda öğrencinin, diğer Alman şehirlerinden farklı olarak kozmopolit bir yapı oluşturduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz.

1 Mayıs İşçi bayramı nedeniyle izinli olan mihmandarlarımızla birlikte izleyen gün Frankfurt'un iki banliyösüne yaptığımız ziyarette biraz daha eskilere gitme şansı yakaladık. Ziyaret ettiğimiz iki ayrı şato, yeşilliklerin arasında saklanmış ayrı birer güzellik olarak çıktılar, karşımıza.

İlk durağımız, Bad Homburg'du. Buradaki görkemli şatoyu ziyaret etmeden önce, adının önünde "Bad" kelimesi yer alan tüm kasaba ve köylerin, birer şifali sıcak su kaynağı barındırdığını; buralarda sağlık sektörüne ait çok sayıda kur ve kaplıca merkezinin bulunduğunu öğreniyorduk.

Bad Homburg'da huzur dolu bir tatil günü.

Bad Homburg Frankfurt'a 40 km. mesafede şirin ve oldukça da varlıklı insanların yaşadığı önemli bir kur merkezi.

Homburg Schloss (Şato) Girişinde Ekibimiz tek sıra yol almakta.

Şatonun içinde

Şatonun bahçesinde yer alan kuleye, 1'er Euro vererek çıktık. Ama siz siz olun, Galata Kulesi'nden biraz daha dar ve kısa olan böyle bir kuleye nasıl çıkıldığını da sorun.

Şatonun içinde panoramik görünüm

Ne kadar zahmetli bir yolculukla çıkarsanız çıkın, tüm yorgunluğunuzu unutturan bir görsel açıdan hem Bad Homburg'u hem de uzakta kendini hissettiren silüetiyle Frankfurt'u izleyebiliyorsunuz.

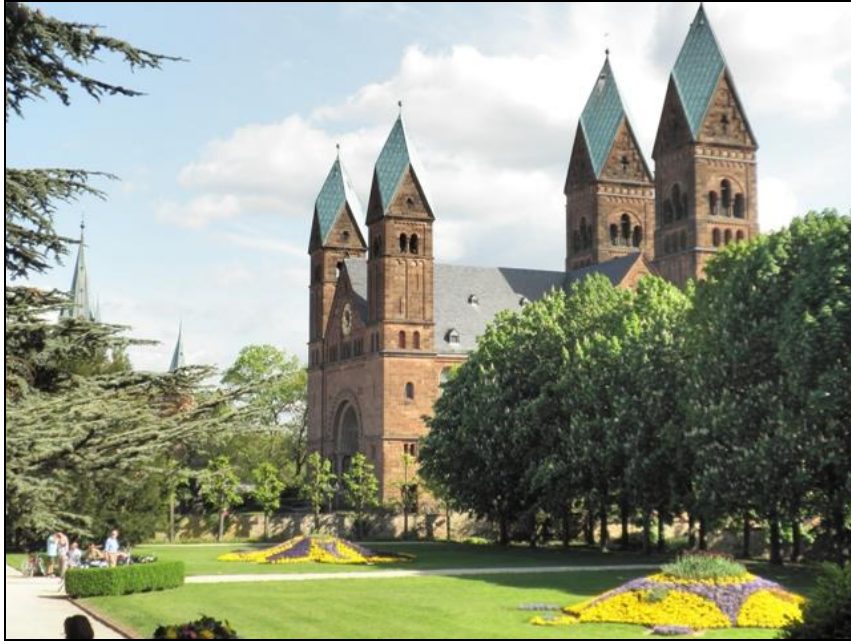
Şatonun içinde ve çevresindeki ayrıntılar

Bad Homburg'daki şatonun kulesinin daracık penceresinden Frankfurt

Şatonun arka bahçesinden

Şatonun arka bahçesindeki katedral

Mihmandarlarımız yürümekten yorulan misafirlerini beklerken, Bad Homburg sokakları.

Bad Homburg'dan yorgun ama keyifli bir şekilde ayrılırken, mihmandarlarımız arabamızı Kronberg yönüne doğru sürdüler, burada göreceğimiz orta çağ şatosunun bir bütün halinde ve biraz daha yüksek olduğunu söyleyerek.

Yemyeşil bir otoyolu izleyerek, ağaçlar arasında bir kasaba olarak misafir olduğumuz Kronberg'de lüks bir otel olarak işletilmekte olan bu şato günün zenginlikleri içinde ayrıcalıklı yerini alıyordu.

Sadece giriş katında gezmek ve fotoğraf çekmek fırsatı bulabildiğimiz şatonun giriş salonu.

Frankfurt'taki günlerimizin bir kısmının özetini çıkarmaya çalıştığım bu yazımı daha sonra Almanya'nın bir başka köşesinden edindiğim izlenimlerle devam ettirmek umuduyla tam da bu görsel zenginliğin orta yerinde sonlandırıyor, "bir başka rotada görüşmek üzere" diyorum.

Murathan BAYRI / 10 Haziran 2012